

CAP DE L'ESTAT

11162 INSTRUMENT de ratificació del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes comesos amb bombes, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997. («BOE» 140, de 12-6-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 1 de maig de 1998 el Plenipotenciari d'Espanya, degudament nomenat a aquest efecte, va signar a Nova York el Conveni Internacional per a la repressió dels atemptats terroristes comesos amb bombes, adoptat el 15 de desembre de 1997,

Vistos i examinats el preàmbul i els vint-i-quatre articles del dit Conveni,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i ferma, *mano* expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, vint-i-dos d'abril de mil nou-cents noranta-nou.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
ABEL MATUTES JUAN

CONVENI INTERNACIONAL PER A LA REPRESSIÓ DELS ATEMPTATS TERRORISTES COMESOS AMB BOMBES

Els estats parts en aquest Conveni,

Tenint presents els propòsits i els principis de la Carta de les Nacions Unides relatiu al manteniment de la pau i la seguretat internacionals i al foment de les relacions d'amistat i bon veïnatge i la cooperació entre els estats,

Observant amb profunda preocupació que s'intensifiquen en tot el món els atemptats terroristes en totes les seves formes i manifestacions,

Recordant la Declaració amb motiu del cinquantenari de les Nacions Unides, de 24 d'octubre de 1995,

Recordant també la Declaració sobre mesures per eliminar el terrorisme internacional, que figura a l'annex de la Resolució 49/60 de l'Assemblea General, de 9 de desembre de 1994, en què, entre altres coses, «els estats membres de les Nacions Unides reafirmen solemnement i condemnen en termes inequívocs tots els actes, els mètodes i les pràctiques terroristes pel fet de considerar-los criminals i injustificables, on sigui i qui sigui que els cometi, inclosos els que posen en perill les relacions d'amistat entre els estats i els pobles i amenacen la integritat territorial i la seguretat dels estats»,

Observant que en la Declaració s'encoratja a més els estats «que examinin amb urgència l'abast de les disposicions jurídiques internacionals vigents sobre prevenció, repressió i eliminació del terrorisme en totes les seves formes i manifestacions, a fi d'assegurar l'existència d'un marc jurídic global que abasti tots els aspectes de la qüestió»,

Recordant a més la Resolució 51/210 de l'Assemblea General, de 17 de desembre de 1996, i la Declaració complementària de la Declaració de 1994, sobre mesures per eliminar el terrorisme internacional, que figura a l'annex d'aquesta resolució,

Observant també que els atemptats terroristes amb explosius o altres artefactes mortífers s'estan generalitzant cada vegada més,

Observant així mateix que amb les disposicions jurídiques multilaterals vigents no n'hi ha prou per fer front degudament a aquests atemptats,

Convençuts de la necessitat urgent que s'intensifiqui la cooperació internacional entre els estats amb vista a establir i adoptar mesures eficaces i pràctiques per prevenir aquests atemptats terroristes i enjudiciar i castigar els seus autors,

Atès que la comissió d'aquests atemptats és motiu de profunda preocupació per a tota la comunitat internacional,

Observant que les activitats de les forces militars dels estats es regeixen per normes de dret internacional situades fora del marc d'aquest Conveni i que l'exclusió de certs actes de l'àmbit d'aquest Conveni no condona ni legitima de cap manera actes il·lícits, ni obsta per al seu enjudiciament en virtut d'altres lleis,

Han acordat:

Article 1.

Als efectes d'aquest Conveni:

1. Per «instal·lació de l'Estat» s'entén qualsevol instal·lació o vehicle permanent o provisional, sigui quina sigui la seva ubicació, utilitzat o ocupat per representants d'un Estat, membres del govern, el poder legislatiu o el judicial, funcionaris o empleats d'una entitat estatal o administrativa o funcionaris o empleats d'una organització intergovernamental als efectes de l'acompliment de les seves funcions oficials.

2. Per «instal·lació d'infraestructura» s'entén qualsevol instal·lació de propietat pública o privada que s'utilitzi per prestar o distribuir serveis al públic, com ara els d'abastament d'aigua, clavegueram, energia, combustible o comunicacions.

3. Per «artefacte explosiu o un altre artefacte mortífer» s'entén:

a) Una arma o un artefacte explosiu o incendiari que obeeixi al propòsit de causar o pugui causar la mort, lesions corporals greus o grans danys materials, o

b) l'arma o l'artefacte que obeeixi al propòsit de causar o pugui causar la mort o lesions corporals greus o grans danys materials mitjançant l'emissió, la propagació o l'impacte de productes químics tòxics, agents o toxines de caràcter biològic o substàncies similars o radiacions o material radioactiu.

4. Per «forces militars d'un Estat» s'entenen les forces armades d'un Estat que estiguin organitzades, entrenades i equipades d'acord amb la legislació nacional, primordialment als efectes de la defensa i la seguretat nacionals, i les persones que actuïn en suport d'aquestes forces armades que estiguin sota el seu comandament, control i responsabilitat oficials.

5. Per «lloc d'ús públic» s'entenen les parts de qualsevol edifici, terreny, via pública, curs d'aigua o un altre emplaçament que sigui accessible o estigui obert al públic de manera permanent, periòdica o ocasional, i inclou qualsevol lloc comercial, empresarial, cultural, històric, educatiu, religiós, governamental, d'entreteniment, recreatiu o anàleg que sigui accessible en aquestes condicions o estigui obert al públic.

6. Per «xarxa de transport públic» s'entenen totes les instal·lacions, vehicles i instruments de propietat pública o privada que s'utilitzin en serveis públics o per a serveis públics als efectes del transport de persones o mercaderies.

Article 2.

1. Comet delictes en el sentit d'aquest Conveni qui il·lícitament i intencionadament lliura, col·loca, llança o fa detonar un artefacte o substància explosiu o un altre artefacte mortífer en un lloc o contra un lloc d'ús públic, una instal·lació pública o de govern, una xarxa de transport públic o una instal·lació d'infraestructura:

- a) Per tal de causar la mort o greus lesions corporals, o
- b) per tal de causar una destrucció significativa d'aquest lloc, instal·lació o xarxa que produeixi o pugui produir un gran perjudici econòmic.

2. També constitueix delictes la temptativa de cometre qualsevol dels delictes enunciats en el paràgraf 1.

3. També comet delictes qui:

- a) Participa com a còmplice en la comissió d'un delictes enunciat en els paràgrafs 1 o 2, o
- b) organitza o dirigeix altres als efectes de cometre el delictes enunciat en els paràgrafs 1 o 2, o
- c) contribueix d'alguna altra manera a la comissió d'un o més dels delictes enunciats en els paràgrafs 1 o 2 per un grup de persones que actuï amb un propòsit comú; la contribució ha de ser intencional i fer-se amb el propòsit de col·laborar amb les finalitats o l'activitat delictiva general del grup o amb coneixement de la intenció del grup de cometre el delictes o els delictes de què es tracti.

Article 3.

Llevat del que disposen els articles 10 a 15, segons correspongui, aquest Conveni no és aplicable quan el delictes s'hagi comès en un Estat, el presumpte delinqüent i les víctimes siguin nacionals d'aquest Estat i el presumpte culpable es trobi al territori d'aquest Estat i cap altre Estat no estigui facultat per exercir la jurisdicció d'acord amb el que disposen els paràgrafs 1 i 2 de l'article 6.

Article 4.

Cada Estat part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per:

- a) Tipificar, d'acord amb la seva legislació interna, els actes indicats a l'article 2 d'aquest Conveni;
- b) Sancionar aquests delictes amb penes adequades en què es tingui en compte la seva naturalesa greu.

Article 5.

Cada Estat part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, inclosa, quan escaigui, l'adopció de legislació interna, perquè els actes criminals compresos en l'àmbit d'aquest Conveni, en particular els que obeeixin a la intenció o el propòsit de crear un estat de terror a la població en general, en un grup de persones o en determinades persones, no es puguin justificar en cap circumstància per consideracions d'índole política, filosòfica, ideològica, racial, ètnica, religiosa o una altra de similar i siguin sancionats amb penes concordes amb la seva gravetat.

Article 6.

1. Cada Estat part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per establir la seva jurisdicció respecte dels delictes enunciats a l'article 2 quan siguin comesos:

- a) Al territori d'aquest Estat, o
- b) A bord d'un vaixell que enarbori el pavelló d'aquest Estat o d'una aeronau matriculada de conformitat

amb la legislació d'aquest Estat en el moment de la comissió del delictes, o

- c) Per un nacional d'aquest Estat.

2. Un Estat part també pot establir la seva jurisdicció respecte de qualsevol d'aquests delictes quan:

- a) Sigui comès contra un nacional d'aquest Estat, o
- b) Sigui comès en una instal·lació governamental a l'estranger o contra aquesta, inclusivament una ambaixada o un altre local diplomàtic o consular d'aquest Estat, o
- c) Sigui comès per un apàtrida que tingui residència habitual al territori d'aquest Estat, o
- d) Sigui comès per tal d'obligar aquest Estat a fer o abstenir-se de fer un determinat acte, o
- e) Sigui comès a bord d'una aeronau que sigui explotada pel govern d'aquest Estat.

3. Cada Estat part, en ratificar, acceptar o aprovar el Conveni o adherir-s'hi, ha de notificar al secretari general de les Nacions Unides que ha establert la seva jurisdicció d'acord amb el paràgraf 2 i de conformitat amb la seva legislació nacional i ha de notificar immediatament al secretari general els canvis que es produeixin.

4. Així mateix, cada Estat part ha de prendre les mesures necessàries per establir la seva jurisdicció respecte dels delictes enunciats a l'article 2, en els casos en què el presumpte delinqüent es trobi al seu territori i aquest Estat no concedeixi l'extradició a cap dels estats part que hagin establert la seva jurisdicció de conformitat amb els paràgrafs 1 o 2.

5. Aquest Conveni no exclou l'exercici de la jurisdicció penal establerta per un Estat part de conformitat amb la seva legislació interna.

Article 7.

1. L'Estat part que rebí informació que indiqui que al seu territori pot haver-hi el culpable o presumpte culpable d'un delictes enunciat a l'article 2 ha de prendre immediatament les mesures que siguin necessàries de conformitat amb la seva legislació nacional per investigar els fets compresos en aquesta informació.

2. L'Estat part en el territori del qual es trobi el delinqüent o presumpte delinqüent, si considera que les circumstàncies ho justifiquen, ha de prendre les mesures que correspongui conforme a la seva legislació nacional, a fi d'assegurar la presència d'aquesta persona a efectes d'enjudiciament o extradició.

3. Qualsevol persona respecte de la qual s'adoptin les mesures esmentades en el paràgraf 2 té dret a:

- a) Posar-se sense tardança en comunicació amb el representant més pròxim que correspongui de l'Estat del qual sigui nacional o al qual competí per altres raons protegir els drets d'aquesta persona o, si es tracta d'un apàtrida, de l'Estat en el territori del qual resideixi habitualment;
- b) Ser visitada per un representant de l'Estat esmentat;
- c) Ser informada dels drets que preveuen els incisos a) i b).

4. Els drets a què fa referència el paràgraf 3 s'han d'exercir de conformitat amb les lleis i els reglaments de l'Estat en el territori del qual es trobi el delinqüent o presumpte delinqüent, amb la condició que aquestes lleis i reglaments permetin que s'acompleixi plenament el propòsit dels drets indicats al paràgraf 3.

5. El que disposen els paràgrafs 3 i 4 s'entén sens perjudici del dret de qualsevol Estat part que, d'acord amb el paràgraf 1.c) o el paràgraf 2.c) de l'article 6, pugui fer valer la seva jurisdicció a convidar el Comitè Internacional de la Creu Roja a posar-se en comunicació amb el presumpte delinqüent i visitar-lo.

6. L'Estat part que, en virtut d'aquest article, detingui una persona ha de notificar immediatament la detenció i les circumstàncies que la justifiquin als estats part que hagin establert la seva jurisdicció de conformitat amb els paràgrafs 1 i 2 de l'article 6 i, si ho considera convenient, a tots els altres estats part interessats, directament o per mitjà del secretari general de les Nacions Unides. L'Estat que procedeix a la investigació que preveu el paràgraf 1 n'ha d'informar sense dilació dels resultats als estats part esmentats i indicar si es proposa exercir la seva jurisdicció.

Article 8.

1. En els casos en què sigui aplicable l'article 6, l'Estat part en el territori del qual es trobi el presumpte delinquant, si no procedeix a extraditar-lo, està obligat a sotmetre el cas sense demora indeguda a les seves autoritats competents a efectes d'enjudiciament, segons el procediment previst en la legislació d'aquest Estat, sense cap excepció i amb independència que el delicte hagi estat comès o no al seu territori. Les autoritats han de prendre la seva decisió en les mateixes condicions que les aplicables a qualsevol altre delicte de naturalesa greu d'acord amb el dret d'aquest Estat.

2. Quan la legislació d'un Estat part li permeti procedir a l'extradició d'un dels seus nacionals o lliurar-lo d'una altra manera només a condició que sigui retornat a aquest Estat per complir la condemna que li sigui imposada com a resultat del judici o del procediment per al qual se'n va demanar l'extradició o el lliurament, i aquest Estat i el que sollicita l'extradició estan d'acord amb aquesta opció i les altres condicions que considerin apropiades, l'extradició o el lliurament condicional és suficient per complir l'obligació enunciatada en el paràgraf 1.

Article 9.

1. Els delictes enunciatats a l'article 2 es consideren inclosos entre els que donen lloc a extradició en qualsevol tractat d'extradició concertat entre estats part abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Els estats part es comprometen a incloure aquests delictes com a casos d'extradició en qualsevol tractat sobre la matèria que concertin posteriorment entre si.

2. Quan un Estat part que subordini l'extradició a l'existència d'un tractat rebí d'un altre Estat part, amb el qual no tingui concertat un tractat, una sollicitud d'extradició, pot, a elecció seva, considerar aquest Conveni com la base jurídica necessària per a l'extradició respecte als delictes que preveu l'article 2. L'extradició està subjecta a les altres condicions exigides per la legislació de l'Estat al qual s'ha fet la sollicitud.

3. Els estats part que no subordinin l'extradició a l'existència d'un tractat han de reconèixer els delictes enunciatats a l'article 2 com a casos d'extradició entre ells, amb subjecció a les condicions exigides per la legislació de l'Estat al qual es faci la sollicitud.

4. Si és necessari, als efectes de l'extradició entre estats part s'ha de considerar que els delictes enunciatats a l'article 2 s'han comès no solament al lloc on es van perpetrar sinó també al territori dels estats que hagin establert la seva jurisdicció de conformitat amb els paràgrafs 1 i 2 de l'article 6.

5. Les disposicions de tots els tractats d'extradició vigents entre estats part respecte als delictes enumerats a l'article 2 es consideren modificades entre aquests estats en la mesura que siguin incompatibles amb aquest Conveni.

Article 10.

1. Els estats part s'han de prestar la màxima assistència possible en relació amb qualsevol investigació, procés penal o procediment d'extradició que s'iniciï respecte als delictes enunciatats a l'article 2, fins i tot respecte a l'obtenció de totes les proves necessàries per al procés que tinguin en poder seu.

2. Els estats part han de complir les obligacions que els incumbeixin en virtut del paràgraf 1 de conformitat amb els tractats o altres acords d'assistència judicial recíproca que hi hagi entre ells. En absència d'aquests tractats o acords, els estats part s'han de prestar l'assistència de conformitat amb la seva legislació nacional.

Article 11.

Als efectes de l'extradició o de l'assistència judicial recíproca cap dels delictes enunciatats a l'article 2 no s'ha de considerar delicte polític, delicte connex a un delicte polític ni delicte inspirat en motius polítics. En conseqüència, no es pot rebutjar una sollicitud d'extradició o d'assistència judicial recíproca formulada en relació amb un delicte d'aquell caràcter per l'única raó que es refereix a un delicte polític, un delicte connex a un delicte polític o un delicte inspirat en motius polítics.

Article 12.

Res del que disposa aquest Conveni no s'ha d'interpretar en el sentit que imposi una obligació d'extraditar o de prestar assistència judicial recíproca si l'Estat al qual es presenta la sollicitud té motius fundats per pensar que la sollicitud d'extradició pels delictes enunciatats a l'article 2 o d'assistència judicial recíproca en relació amb aquests delictes s'ha formulat a fi d'enjudiciar o castigar una persona per motius de raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o opinió política, o que el compliment del que s'ha sollicitat podria perjudicar la situació d'aquesta persona per qualsevol d'aquests motius.

Article 13.

1. La persona que estigui detinguda o compleixi una condemna al territori d'un Estat part i la presència de la qual se solliciti en un altre Estat part amb la finalitat de prestar testimoni o d'identificació o perquè ajudi a obtenir proves necessàries per a la investigació o l'enjudiciament de delictes previstos en aquest Conveni pot ser traslladada si es compleixen les condicions següents:

- a) Hi dóna lliurement el consentiment informat, i
- b) Les autoritats competents d'ambdós estats hi estan d'acord, amb subjecció a les condicions que considerin apropiades.

2. Als efectes d'aquest article:

- a) L'Estat on sigui traslladada la persona està autoritzat i obligat a mantenir-la detinguda, llevat que l'Estat des del qual va ser traslladada solliciti o autoritzi una altra cosa;
- b) L'Estat on sigui traslladada la persona ha de complir sense dilació la seva obligació de tornar-la a la custòdia de l'Estat des del qual va ser traslladada segons convinguin per endavant o d'una altra manera les autoritats competents d'ambdós estats;
- c) L'Estat on sigui traslladada la persona no pot exigir a l'Estat des del qual va ser traslladada que iniciï procediments d'extradició per a la seva devolució;
- d) S'ha de tenir en compte el temps que hagi romàs detinguda la persona traslladada a l'Estat on ho hagi estat als efectes del compliment de la condemna que

li hagi estat imposada en l'Estat des del qual va ser traslladada.

3. Llevat que l'Estat part des del qual s'ha de traslladar una persona de conformitat amb aquest article hi estigui d'acord, aquesta persona, sigui quina sigui la seva nacionalitat, no pot ser processada, detinguda ni sotmesa a cap altra restricció de la seva llibertat personal al territori de l'Estat al qual sigui traslladada en relació amb actes o condemnes anteriors a la seva sortida del territori de l'Estat des del qual va ser traslladada.

Article 14.

Qualsevol persona que estigui detinguda o respecte de la qual s'adopti qualsevol mesura o sigui encausada d'acord amb aquest Conveni ha de gaudir d'un tracte equitatiu, inclòs el gaudi de tots els drets i totes les garanties de conformitat amb la legislació de l'Estat en el territori del qual estigui i amb les disposicions pertinents del dret internacional, inclòs el dret internacional en matèria de drets humans.

Article 15.

Els estats part han de cooperar en la prevenció dels delictes que preveu l'article 2, en particular:

a) Mitjançant l'adopció de totes les mesures practicables, entre aquestes, si és necessari, la d'adaptar la seva legislació nacional per impedir que es prepari als territoris respectius la comissió dels delictes esmentats tant dins com fora i contrarestar la preparació dels delictes, inclosa l'adopció de mesures per prohibir als seus territoris les activitats il·legals de persones, grups i organitzacions que promoguin, instiguin, organitzin o financin expressament els enunciats a l'article 2 o participin en la preparació;

b) Mitjançant l'intercanvi d'informació precisa i corroborada, de conformitat amb la seva legislació interna, i la coordinació de mesures administratives i d'una altra índole adoptades, segons escaigui, per impedir que es cometin els delictes que preveu l'article 2;

c) Quan sigui procedent, mitjançant la investigació i el desenvolupament relatius a mètodes de detecció d'explosius i altres substàncies nocives que puguin provocar morts o lesions corporals; mitjançant la realització de consultes sobre la preparació de normes per marcar els explosius per tal d'identificar-ne l'origen en investigar explosions, i mitjançant l'intercanvi d'informació sobre mesures preventives, la cooperació i la transferència de tecnologia, equips i materials connexos.

Article 16.

L'Estat part en el qual s'entauli una acció penal contra el presumpte delinqüent ha de comunicar, de conformitat amb la seva legislació nacional o els seus procediments aplicables, el resultat final d'aquella acció al secretari general de les Nacions Unides, el qual ha de transmetre la informació a altres estats part.

Article 17.

Els estats part han de complir les obligacions que els incumbeixen en virtut d'aquest Conveni de manera compatible amb els principis de la igualtat sobirana, la integritat territorial dels estats i la no intervenció en els assumptes interns d'altres estats.

Article 18.

Res del que disposa aquest Conveni no faculta un Estat part per exercir la seva jurisdicció al territori d'un altre Estat part ni per dur-hi a terme funcions que estiguin exclusivament reservades a les autoritats d'aquest altre Estat part pel seu dret intern.

Article 19.

1. Res del que disposa aquest Conveni no menyscaba els drets, les obligacions i les responsabilitats dels estats i dels individus d'acord amb el dret internacional, en particular els propòsits i els principis de la Carta de les Nacions Unides i el dret internacional humanitari.

2. Les activitats de les forces armades durant un conflicte armat, segons s'entenen aquests termes en el dret internacional humanitari i que es regeixin per aquest dret, no estan subjectes a aquest Conveni i tampoc no ho estan les activitats efectuades per les forces militars d'un Estat en el compliment de les seves funcions oficials, en la mesura que es regeixin per altres normes del dret internacional.

Article 20.

1. Les controvèrsies que sorgeixen entre dos estats part o més respecte a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni i que no es puguin resoldre mitjançant negociacions dins d'un termini raonable han de ser sotmeses a arbitratge a petició d'un d'aquests. Si en el termini de sis mesos, comptats a partir de la data de presentació de la sol·licitud d'arbitratge, les parts no aconsegueixen posar-se d'acord sobre la forma d'organitzar-ho, qualsevol d'aquestes pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, mitjançant una sol·licitud presentada de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. Cada Estat, al moment de signar, ratificar, acceptar o aprovar aquest Conveni o adherir-s'hi, pot declarar que no es considera obligat pel paràgraf 1. Els altres estats part no estan obligats pel que disposa el paràgraf 1 respecte de cap Estat part que hagi formulat aquesta reserva.

3. L'Estat que hagi formulat la reserva que preveu el paràgraf 2 la pot retirar en qualsevol moment mitjançant una notificació al secretari general de les Nacions Unides.

Article 21.

1. Aquest Conveni està obert a la signatura de tots els estats des del 12 de gener de 1998 fins al 31 de desembre de 1999 a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

2. Aquest Conveni està subjecte a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació han de ser dipositats en poder del secretari general de les Nacions Unides.

3. Aquest Conveni està obert a l'adhesió de qualsevol Estat. Els instruments d'adhesió han de ser dipositats en poder del secretari general de les Nacions Unides.

Article 22.

1. Aquest Conveni entra en vigor el trentè dia a partir de la data en la qual es dipositi en poder del secretari general de les Nacions Unides el vint-i-dosè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Respecte de cada un dels estats que ratifiquin, acceptin o aprovin el Conveni o s'hi adhereixin després

que sigui dipositat el vint-i-dosè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, el Conveni entra en vigor el trentè dia a partir de la data en la qual l'Estat esmentat hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 23.

1. Qualsevol Estat part pot denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació per escrit adreçada al secretari general de les Nacions Unides.

2. La denúncia té efecte al cap d'un any de la data en què el secretari general de les Nacions Unides en rebí la notificació.

Article 24.

L'original d'aquest Conveni, els textos en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus del qual també són autèntics, ha de ser dipositat en poder del secretari general de les Nacions Unides, que n'ha d'enviar còpies certificades a tots els estats.

Per donar fe de tot això els sotasignats, degudament autoritzats pels seus governs respectius, signen aquest Conveni, obert a la signatura a Nova York el 12 de gener de 1998.

	Signatura	Data de dipòsit Instrument
Alemanya (1)	26- 1-1998	
Algèria	17-12-1998	
Argentina	2- 9-1998	
Àustria	9- 2-1998	6- 9-2000 R
Azerbaidjan		2- 4-2001 AD
Belarús	20- 9-1999	
Bèlgica	12- 1-1998	
Botswana		8- 9-2000 AD
Brasil	12- 3-1999	
Burundi	4- 3-1998	
Canadà	12- 1-1998	
Xipre (2)	26- 3-1998	24- 1-2001 R
Comores	1-10-1998	
Costa d'Ivori	25- 9-1998	
Costa Rica	16- 1-1998	
Dinamarca	23-12-1999	
Egipte (3)	14-12-1999	
Eslovàquia	28- 7-1998	8-12-2000 R
Eslovènia	30-10-1998	
Espanya (4)	1- 5-1998	30- 4-1999 R
Estats Units	12- 1-1998	
Estònia	27-12-1999	
Filipines	23- 9-1998	
Finlàndia	23- 1-1998	
França	12- 1-1998	19- 8-1999 R
Grècia	2- 2-1998	
Guinea		7- 9-2000 AD
Hongria	21-12-1999	
Índia (5)	17- 9-1999	22- 9-1999 R
Irlanda	29- 5-1998	
Islàndia	28- 9-1998	
Israel	29- 1-1999	
Itàlia	4- 3-1998	
Japó	17- 4-1998	
Kirguizistan		1- 5-2001 AD
Líbia		22- 9-2000 AD
Lituània	8- 6-1998	
Luxemburg	6- 2-1998	

	Signatura	Data de dipòsit Instrument
Macedònia, ex-República Iugoslava de	16-12-1998	
Madagascar	1-10-1999	
Maldives		7- 9-2000 AD
Mònaco	25-11-1998	
Mongòlia		7- 9-2000 AD
Nepal	24- 9-1999	
Noruega	31- 7-1998	20- 9-1999 R
Països Baixos	12- 3-1998	
Panamà	3- 9-1998	5- 3-1999 R
Polònia	14- 6-1999	
Portugal (6)	30-12-1999	
Regne Unit	12- 1-1998	7- 3-2001 R
República Txeca	29- 7-1998	6- 9-2000 R
República de Corea	3-12-1999	
Romania	30- 4-1998	
Rússia (7), Federació de	12- 1-1998	
Sri Lanka	12- 1-1998	23- 3-1999 R
Sud-àfrica	21-12-1999	
Sudan (8)	7-10-1999	8- 9-2000 R
Suècia	12- 2-1998	
Togo	21- 8-1998	
Trinitat i Tobago		2- 4-2001 AD
Turkmenistan	18- 2-1999	25- 6-1999 R
Turquia (9)	20- 5-1999	
Uganda	11- 6-1999	
Uruguai	23-11-1998	
Uzbekistan (10)	23- 2-1998	30-11-1998 R
Veneçuela	23- 9-1998	
Iemen		23- 4-2001 AD

R = Ratificació.
AD = Adhesió.

(1) Alemanya

En el moment de la signatura:
Declaració:

La República Federal d'Alemanya interpreta l'apartat 4 de l'article 1 [del Conveni] en el sentit que l'expressió «forces militars d'un Estat» abasta el seu contingent nacional que operi com a part de les forces de les Nacions Unides. Així mateix, la República Federal d'Alemanya interpreta que, a efectes d'aquest Conveni, l'expressió «forces militars d'un Estat» també abasta les forces de policia.

(2) Xipre

D'acord amb l'article 6, paràgraf 3, del Conveni, la República de Xipre estableix la seva jurisdicció sobre les infraccions compreses a l'article 2 en tots els casos que preveu l'article 6, paràgrafs 1, 2 i 4.

(3) Egipte

En el moment de la signatura:
Reserves:

«1. Apartat 5 de l'article 6:

El govern de la República Àrab d'Egipte declara que està obligat per l'apartat 5 de l'article 6 del Conveni en la mesura que el dret intern dels estats part no estigui en contradicció amb les normes i els principis aplicables del dret internacional.

2. Apartat 2 de l'article 19:

El Govern de la República Àrab d'Egipte declara que està obligat per l'apartat 2 de l'article 19 del Conveni en la mesura que, en l'exercici de les seves funcions, les forces militars de l'Estat no trenquin les normes i els principis del dret internacional.»

(4) *Espanya*

29 de febrer de 2000:

Declaració:

Segons l'article 23 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, el terrorisme és un delictes perseguible universalment i sobre el qual els tribunals espanyols gaudeixen de jurisdicció internacional en qual-sevol circumstància; en conseqüència, es considera complert el que disposa l'apartat 2 de l'article 6 del Conveni i, per tant, no és necessari l'establiment d'una jurisdicció especial després de ratificar el Conveni.

(5) *Índia*

Reserva:

«De conformitat amb l'article 20.2, el Govern de la República de l'Índia declara que no es considera obligada pel que disposa l'article 20.1 del Conveni.»

(6) *Portugal*

En el moment de la signatura:

Declaració:

«A efectes de l'apartat 2 de l'article 8 del Conveni, Portugal declara que l'extradició de nacionals portuguesos del seu territori únicament s'autoritza si es compleixen les condicions següents, segons l'expressió de la Constitució de la República Portuguesa:

a) en casos de terrorisme i de delinqüència organitzada; i

b) a efectes d'actuacions penals i, en aquest cas, amb subjecció a una garantia prestada per l'Estat que sol·liciti l'extradició que la persona de què es tracti és lliurada a Portugal per complir la condemna o la mesura que se li hagi imposat, llevat que aquesta persona no hi consenti mitjançant una declaració expressa.

A efectes de l'execució d'una condemna a Portugal, s'han de seguir els procediments a què fa referència la declaració formulada per Portugal al Conveni europeu sobre trasllat de persones condemnades.»

(7) *Rússia, Federació de*

En el moment de la signatura:

Declaració:

La posició de la Federació de Rússia és que el que disposa l'article 12 del Conveni s'ha d'aplicar de manera que es garanteixi la inevitabilitat de la responsabilitat per la comissió de delictes que entrin en l'àmbit del Conveni, sense detriment de l'efectivitat de la cooperació internacional en matèria d'extradició i d'assistència judicial.

(8) *Sudan*

Declaració en virtut de l'apartat 3 de l'article 6:

La República del Sudan declara que ha establert la seva jurisdicció sobre els delictes expressats a l'article 2 del Conveni, de conformitat amb les situacions i les condicions que preveu l'apartat 2 de l'article 6.

Declaració relativa a l'apartat 2 de l'article 19:

Aquest apartat no crea cap obligació addicional per al Govern de la República del Sudan. No afecta ni redueix la responsabilitat del Govern de la República del Sudan de mantenir o de restablir per tots els mitjans legítims la llei i l'ordre o de defensar la seva unitat nacional o la seva integritat territorial.

Aquest apartat no afecta el principi de no-ingerència directa ni indirecta en els assumptes interns dels estats, segons l'expressió de la Carta de les Nacions Unides i de les disposicions corresponents del dret internacional.

Reserva a l'apartat 1 de l'article 20:

La República del Sudan no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 20, en compliment del que disposa l'apartat 2 del mateix article.

(9) *Turquia*

En el moment de la signatura:

Declaracions:

«La República de Turquia declara que els articles 9 i 12 no s'han d'interpretar de manera que els autors d'aquests delictes no siguin jutjats ni perseguits. Així mateix, l'assistència judicial mútua i l'extradició són dos conceptes diferents i les condicions per a la denegació de l'extradició no són vàlides per a l'assistència judicial mútua.

La República de Turquia declara la seva entesa que l'expressió dret humanitari internacional a què fa referència l'article 19 del Conveni per a la repressió dels atemptats terroristes comesos amb bombes s'interpreta en el sentit que compregui les normes internacionals corresponents, excloses les disposicions dels protocols addicionals dels convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949, en els quals Turquia no és part. La primera part del segon apartat de l'article esmentat no s'ha d'interpretar en el sentit que confereixi una condició diferent a les forces i els grups armats diferents de les forces armades d'un Estat tal com s'entén i s'aplica actualment aquest concepte en dret internacional i que, per tant, imposi noves obligacions a Turquia.

Reserva:

En virtut de l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni, la República de Turquia declara que no es considera obligada pel que disposa l'apartat 1 de l'article 20 del dit Conveni.»

(10) *Uzbekistan*

Declaració en virtut de l'article 6 (3):

La República d'Uzbekistan ha declarat la seva jurisdicció sobre els delictes expressats a l'article 2 en totes les condicions expressades a l'apartat 2 de l'article 6 del Conveni.

Aquest Conveni va entrar en vigor de manera general i per a Espanya el 23 de maig de 2001, de conformitat amb el que estableix el seu article 22 (1).

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 30 de maig de 2001.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.